

توریزم اقتصادی از موانع کلیدی پیشبرد همگرایی منطقه‌ای است

رئیس‌جمهور گفت: توریزم اقتصادی، به مهمترین ابزار سلطه طلبان برای تحمیل اراده به دیگران بدل شده است به همین جهت از موانع کلیدی پیشبرد همگرایی منطقه‌ای محسوب می‌شود.

رئیس‌جمهور گفت: توریزم اقتصادی، به مهمترین ابزار سلطه طلبان برای تحمیل اراده به دیگران بدل شده است به همین جهت از موانع کلیدی پیشبرد همگرایی منطقه‌ای محسوب می‌شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت الاسلام سید ابراهیم رئیسی روز جمعه طی سخنانی در جمع سران و مقام‌های شرکت‌کننده در بیست و یکمین اجلاس سران سازمان همکاری شانگهای، افزود: سازمان همکاری شانگهای به خوبی نشان داده که می‌تواند با اتکال به ظرفیت‌های اقتصادی، سیاسی، ارزشی و جمعیتی خود به نیروی پیشران چند جانبه‌گرایی جهانی تبدیل شود و این امر نشان‌دهنده فراهم بودن بستر شکل‌دهی به جامعه‌ای بر پایه ارزشهای مشترک کشورهای در حال توسعه است.

وی با بیان اینکه امروز جهان وارد دوران جدیدی شده است و سلطه‌طلبی و یکجانبه‌گرایی رو به زوال است، اظهار داشت: نظام بین‌الملل به سوی چند قطبی شدن و بازتوزیع قدرت به سود کشورهای مستقل، در حال تغییر است.

رئیس‌جمهور تصریح کرد: در شرایط کنونی صلح و امنیت جهانی از ناحیه سلطه‌طلبی و چالش‌هایی همچون تروریسم، افراط‌گرایی و جدایی‌طلبی در معرض تهدید قرار دارد؛ تهدیدهایی که طیف وسیعی از کشورهای جهان و بویژه اعضا و شرکای سازمان همکاری شانگهای را هدف قرار داده است و حفظ و تقویت صلح در این پهنه گسترده، نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت است.

رئیس‌ی تاکید کرد: سازمان همکاری شانگهای و روح حاکم بر آن یعنی اعتماد متقابل، منافع مشترک، برابری، رایزنی مشترک، احترام به تنوع فرهنگی و توسعه مشترک، ابزاری کلیدی در راستای حفظ صلح در قرن ۲۱ است.

متن سخنرانی او به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا و نبينا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين

جناب آقای امامعلی رحمان، رییس محترم جمهوری تاجیکستان

رؤسای محترم جمهور و نخست وزیران محترم

جناب آقای دبیر کل محترم سازمان همکاری شانگهای

رؤسای محترم هیأت‌های بلندپایه

میهمانان گرانقدر

ابتدا مایلم مراتب تشکر و قدردانی خود را از جناب آقای امامعلی رحمان، رییس‌جمهور محترم کشور زیبا و فرهنگی تاجیکستان و مردم تاجیکستان به خاطر میهمان‌نوازی و میزبانی گرم این اجلاس و برنامه ریزی بسیار خوب به عمل آمده طی دوره مدیریت ایشان بر سازمان، اعلام نمایم.

از فرصت استفاده می‌کنم و فرا رسیدن بیستمین سالگرد تأسیس سازمان همکاری شانگهای را به تمامی اعضای محترم تبریک گفته و امیدوارم سازمان شانگهای در ادامه نیز، مسیر بالنده خود را که موجب شده است در مدتی کوتاه جایگاه منطقه‌ای و بین‌المللی ممتازی را کسب نماید، تداوم بخشد.

اجازه دهید خرسندی خود را از بابت حضور در این نشست مهم و تاثیرگذار که یکی از معدود فرصت‌های گفتگو برای تضمین صلح

و همکاری واقعی در سطح منطقه ای است، ابراز نمایم و از تمامی اعضاء محترم برای عضویت دائمی ایران اسلامی صمیمانه تشکر نمایم.

خانم ها و آقایان

توسعه فرهنگی، دستور کار اول همکاری بین کشورهای صاحب تمدن است. بخش عمده خزانه فرهنگ و معنویت جهان در آسیا قرار دارد. آسیا مهد تمدن بشری است و قلب تپنده آن در چین، هند، تاجیکستان و ایران فرهنگ ساز بوده است. فرهنگ و تمدن آسیایی همیشه با همگنی (Harmony)، صبر، ادب، احترام متقابل و خیرخواهی و در یک کلام، حکمت و عدالت همراه بوده است. بزرگترین ادیان ابراهیمی در آسیا بوده اند.

معنویت، نیاز همیشگی بشریت و گمشده انسان امروز است. بحران معنویت زیرساخت همه بحران های جهان است. انحصارگرایی، خشونت و نقض حقوق بشر جلوه هایی از پیامدهای دوری از معنویت است؛ ایران می تواند نقش مهمی در توسعه منطقه گرایی فرهنگی ایفا کند.

عالیجنابان

زمانی که من ریاست جمهوری اسلامی را عهده دار شدم، جهت گیری سیاست خارجی خود را تمرکز بر چندجانبه گرایی اقتصادی و تقویت «سیاست همسایگی» به معنی وسیع آن و تقویت حضور در سازمانهای منطقه ای معرفی کردم.

ترکیب دو ابتکار اوراسیایی و جاده - کمربند می تواند تحقق عینی بخشی از این رویکرد باشد و ظرفیت های عظیم جمهوری اسلامی ایران به لحاظ ژئوپلیتیک، جمعیت، انرژی، حمل و نقل، نیروی انسانی، و از همه مهمتر معنویت، فرهنگ و تمدن می تواند تحرک معناداری به این چشم انداز ببخشد. این منطقه در طول تاریخ پیوستگی شگرفی داشته است و احیای این پیوستگی از کارویژه های پیمان شانگهای و مورد تاکید جمهوری اسلامی ایران است. آسیا سرزمینی غنی از تمدنها و ارزشهاست. نقش آفرینی آسیا در عرصه بین الملل نیازمند حفظ تجانس (هارمونی) بین ملت ها و تمدن های خود است. ایران تجانس بین ملت ها و تمدن های آسیایی را تقویت می کند.

خانم ها و آقایان

جهان وارد دوران جدیدی شده است. سلطه طلبی و یکجانبه گرایی رو به زوال است. نظام بین الملل به سوی چند قطبی شدن و بازتوزیع قدرت به سود کشورهای مستقل، در حال تغییر است. در شرایط کنونی صلح و امنیت جهانی از ناحیه سلطه طلبی و چالش هایی همچون تروریسم، افراط گرایی و جدایی طلبی در معرض تهدید قرار دارد؛ تهدیدهایی که طیف وسیعی از کشورهای جهان و بویژه اعضا و شرکای سازمان همکاری شانگهای را هدف قرار داده است.

آسیا همچون گذشته های نه چندان دور در کانون تغییرات جهانی قرار دارد. حفظ و تقویت صلح در این پهنه گسترده، نه یک انتخاب بلکه یک ضرورت است. سازمان همکاری شانگهای و روح حاکم بر آن یعنی اعتماد متقابل، منافع مشترک، برابری، رایزنی مشترک، احترام به تنوع فرهنگی و توسعه مشترک، ابزار کلیدی در راستای حفظ صلح در قرن ۲۱ است.

صلح و توسعه از مسیر همکاری و هماهنگی کشورهای کلیدی این منطقه حاصل می شود. در این مسیر، شکل دهی و تقویت پیوندهای زیرساختی میان کشورهای مختلف اهمیت و ضرورت دارد. ابتکار کمربند - راه، اتحادیه اقتصادی اوراسیا و کریدور شمال - جنوب به عنوان طرح های کلیدی در حوزه اتصالات زیرساختی می توانند در تقویت منافع مشترک کشورهای در حال توسعه و تقویت صلح در این منطقه نقش ایفا نمایند. این پروژه ها نه رقیب، بلکه مکمل یکدیگرند.

ایران حلقه وصل سه طرح زیرساختی فوق است. ایران می تواند از طریق کریدور شمال - جنوب حلقه وصل جنوب و شمال اوراسیا باشد و آسیای مرکزی و روسیه را به هند پیوند دهد. کریدور شمال-جنوب می تواند زیرساخت سخت همگرایی در قالب «اوراسیای بزرگ» را تقویت نماید. ایران در مسیر یکی از کریدورهای ابتکار کمربند و راه، یعنی کریدور چین آسیای مرکزی غرب آسیا قرار دارد و می تواند پیوند دهنده شرق و غرب اوراسیا باشد. همچنین بندر بزرگ چابهار ایران ظرفیت تبدیل شدن به مرکز تبادلات چندین کشور عضو و همسایه را به نحو ویژه دارد که با همت اعضا می تواند نمادی از همکاری همه اعضای سازمان شانگهای باشد.

خانم ها و آقایان

سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران همواره مبتنی بر مشارکت فعال در سازمانهای بین المللی، چندجانبه گرایی و مخالفت با یکجانبه گرایی بر پایه عدالت، همکاری، احترام متقابل و ضرورت ایفای نقش سازنده در مواجهه با چالش های بین المللی و منطقه ای بوده است.

امروز نظام بین الملل با چالش ها و مشکلات متعددی رو به روست که حل آنها توسط یک دولت به تنهایی امکان پذیر نیست. چالش اول، همه گیری کرونا است که نه تنها سلامت ملت های جهان را هدف قرار داده بلکه پیامدهای اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و امنیتی قابل توجهی نیز در بر داشته است. ما از تلاش های اعضای سازمان شانگهای، بخصوص چین و روسیه و هند، برای کمک به واکسیناسیون جهانی تشکر می کنیم و آن را در راستای کمک به روح همکاری در عرصه بین الملل ارزیابی می دانیم. هرگونه اختلال در روند کمک به سلامت انسان ها از طریق واکسیناسیون جهانی به بهانه تحریم، ضد حقوق بشر و جنایت علیه بشریت است. حل این مشکل، شدیداً نیازمند همکاری بین المللی است و اعضای پیمان شانگهای پتانسیل فراوانی را در این زمینه دارند و جمهوری اسلامی ایران حاضر است در این زمینه فعالانه همکاری کند.

تحریم یا تروریسم اقتصادی، چالش دیگری است که به مهمترین ابزار سلطه طلبان برای تحمیل اراده به دیگران بدل شده است. تحریم یا تروریسم اقتصادی از موانع کلیدی پیشبرد همگرایی منطقه ای محسوب می شود. سازمان همکاری شانگهای به طراحی ساختارها و مکانیسم های مقابله جمعی با تحریم نیاز دارد. تحریم های یکجانبه تنها علیه یک کشور نیست بلکه همانگونه که در سال های اخیر روشن شده تعداد بیشتری از کشورهای مستقل بویژه اعضای سازمان را در بر می گیرد. طراحی مکانیسم های مقابله جمعی با تحریم های یکجانبه در قالب این سازمان اهمیت و ضرورت دارد.

از سوی دیگر، ناامنی مغل توسعه و پیشرفت و تروریسم مانع رشد اقتصادی پایدار است. جمهوری اسلامی ایران با سابقه بیش از ۴۰ سال تقابل و مبارزه بی امان با تروریسم و افراط گرایی، خدمات شایسته ای برای تحقق صلح و عدالت در منطقه غرب آسیا انجام داده است.

ما هم پیمان عراق و سوریه در تقابل با داعش و سایر جریان های تروریستی بوده ایم. شراکت راهبردی ایران و روسیه در مبارزه با تروریسم و افراط گرایی در سوریه، تجربه ای ارزشمند و الگویی موفق برای همکاری با سایر شرکای منطقه ای و فرامنطقه ای در آینده است.

اینجانب دست همکاری برای تحقق صلح و هم پیمانی برای مبارزه با تروریسم و افراط گرایی به سوی همه دولت های مشارکت کننده در این اجلاس دراز می کنم. ما نیازمند اقدام جمعی برای تامین امنیت و عدالت به عنوان زیرساخت های اصلی توسعه و پیشرفت هستیم. متأسفانه بیش از دو دهه مبارزه نمایشی آمریکا با تروریسم در افغانستان و عراق، موجب از دست رفتن فرصت های فراوان این دو کشور در تامین امنیت و رفاه برای ملت های خود گردید. آمریکا چند سال است که این الگوی ناموفق را به سوریه نیز صادر کرده است. مراکز حضور و تحرک نیروهای آمریکا در سوریه، از ناامن ترین و بی ثبات ترین مناطق این کشور است.

جمهوری اسلامی ایران معتقد به امنیت مشترک است و امنیت را تفکیک شده نمی داند.

راه تامین امنیت مشترک، راه بومی است که صرفاً با مشارکت قدرت های منطقه ای و بدون مداخله خارجی امکان پذیر است.

همکاران محترم

مسئولیت وضعیت ایجاد شده در افغانستان، تماماً بر عهده آمریکا و کشورهای همکار او در این مدت است. اما ما کشورهای منطقه باید شرایطی را فراهم کنیم تا مردم افغانستان بتوانند بر مشکلات خود چیره شوند و مسیری را برای آینده ای مطمئن ترسیم کنند. از نظر جمهوری اسلامی، این مهم تنها از طریق کمک کشورهای منطقه به مشارکت مؤثر همه اقوام در حاکمیت آینده افغانستان محقق خواهد شد. طبیعتاً کشورهای منطقه صرفاً نقش تسهیل گری دارند. دخالت خارجی در افغانستان بر مشکلات می افزاید و در نهایت، بر بی ثباتی در آن کشور دامن می زند.

بر همین اساس، جمهوری اسلامی ایران آماده است تمام توان خود را در خدمت ایجاد حکومتی فراگیر، همه شمول و مستقل در افغانستان قرار دهد و همانند تمامی این سال های سخت که در کنار برادران و خواهران افغانی خود بوده ایم، به یاری آنان بشتابیم. لکن، مایلیم تأکید کنم که تحقق چنین هدفی از عهده هیچ کشوری به تنهایی برنمی آید و نیازمند کار مشترک و سامان یافته در قالب ساز و کارهای منطقه ای است.

عالیجنابان؛

تامین حقوق ملت ایران در حوزه برنامه صلح آمیز هسته ای، تضمین منافع مشترک کشورهای در حال توسعه است. هیچ موضوعی نمی تواند فعالیت های صلح آمیز هسته ای ایران را که در چارچوب مقررات بین المللی انجام می شود، دچار توقف نماید. دیپلماسی یکی از ابزارهای تامین منافع ملی کشورهاست، ولی دیپلماسی زمانی کارآمد است که همه طرف ها در عمل به آن پایبند باشند. تهدید و فشار، پای دیپلماسی را سست می کند و دست آن را می بندد. متأسفانه برخی طرف ها با استفاده از ابزار تهدید و فشار تصور می کنند می توانند دیپلماسی را به نفع خود رقم بزنند، در حالی که با این ترفند عملاً دیپلماسی را از میدان به در می کنند و آن را از کارایی می اندازند.

جمهوری اسلامی ایران رفع تحریم ها را حق تردیدناپذیر ملت ایران می داند و هر فرایندی که خلاف این حق باشد را در راستای منافع ملت ایران نمی داند. جمهوری اسلامی ایران ضمن احترام به رفتار مستقل کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای و به رسمیت نشناختن تحریم های ظالمانه یکجانبه آمریکا و عدم پیروی از سیاست های تحریمی غیرقانونی این کشور، تقویت همکاری های دوجانبه را به ویژه در عرصه اقتصادی عامل مهمی در ارتقای نقش راهبردی سازمان همکاری شانگهای در اقتصاد جهانی می داند.

عالیجنابان؛

در پایان لازم می دانم، توجه اعضای سازمان را به ضرورت همکاری در موضوعات محیط زیستی در موضوعاتی مثل رشد فناوری، همکاری های پسا کرونا، امنیت سایبری، دیپلماسی مردمی و ارتباط قوی با مردم و برخورد سازمان یافته با جرایم سازمان یافته با مواد مخدر و تروریسم اعلام نمایم.

معتقدم اعضای سازمان شانگهای با اعتماد به پیشینه ریشه دار تمدنی خود می توانند روش های موجود برای دستیابی و گسترش صلح و امنیت را بر مبنای دیپلماسی و تعامل همه جانبه مبتنی بر عدالت و معنویت استوار نمایند.

بار دیگر از رئیس جمهور محترم تاجیکستان تشکر و قدردانی می نمایم. برای دولت و مردم این کشور آرزوی سعادت و بهروزی دارم و ریاست کشور ازبکستان را بر این سازمان تبریک عرض می کنم و در پایان یکبار دیگر از همه اعضای محترم برای عضویت دائم جمهوری اسلامی ایران صمیمانه تقدیر و تشکر می کنم از رئیس جمهور محترم تاجیکستان، رئیس جمهور محترم روسیه آقای پوتین و رئیس جمهور محترم چین صمیمانه تشکر و قدردانی می نمایم.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

متشکرم